

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.09.2003, sp. zn. 29 Odo 975/2002, ECLI:CZ:NS:2003:29.ODO.975.2002.1

Číslo: 47/2004

Právní věta: Bez zřetele k tomu, jaká je nejmenší platná mince v České republice, je nejmenší peněžní jednotkou v České republice jeden haléř (§ 13 zákona č. 6/1993 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Rozhodnutí, jímž soud uložil žalovanému plnit žalobci v korunách českých, včetně 14 haléřů, je v souladu se zákonem.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 24.09.2003

Spisová značka: 29 Odo 975/2002

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: § 13 předpisu č. 6/1993Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K r a j s k ý s o u d v P l z n i rozsudkem ze dne 18. 4. 2002 zastavil řízení ohledně částky 7106,14 Kč (bod I. výroku), uložil žalované povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku žalobkyni částku 67 780,14 Kč (bod II. výroku) a určil, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku náklady řízení ve výši 11 336,80 Kč (bod III. výroku). Soud prvního stupně vysvětlil, že žalobkyně uzavřela platně se žalovanou kupní smlouvy, na základě kterých žalobkyně dodala žalované dohodnuté zboží. Jelikož žalovaná se dostala do prodlení s placením kupní ceny, vzniklo žalobkyni právo na zaplacení smluvených úroků z prodlení, proto soud prvního stupně žalobě o zaplacení těchto úroků vyhověl.

K odvolání žalované V r c h n í s o u d v P r a z e rozsudkem ze dne 20. 9. 2002 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně v napadených bodech II. a III. výroku (první výrok) a přikázal žalované zaplatit do tří dnů od právní moci rozsudku žalobkyni na nákladech odvolacího řízení částku 16 684 Kč (druhý výrok). Odvolací soud neshledal rozhodnutí soudu prvního stupně nesrozumitelným, nepřezkoumatelným ani nevykonatelným z důvodu nemožnosti uhradit čtrnáct haléřů, k jejichž úhradě byla žalovaná mimo jiné zavázána rozhodnutím soudu prvního stupně. Přisvědčil argumentům žalobkyně, že peněžní jednotkou v České republice je koruna česká, jež se dělí na 100 haléřů, a to bez ohledu na skutečnost, že nejmenší platnou mincí je desetihaléř.

Rozhodnutí odvolacího soudu napadla žalovaná včas podaným dovoláním, jehož přípustnost opřela o

ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. Dovolatelka má za to, že předmětné rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam, neboť dovoláním napadené rozhodnutí je v rozporu s právem, zejména pak se zákonem č. 6/1993 Sb. Konkrétně dovolatelka namítá, že nemůže zaplatit částku, k níž byla odsouzena, a to s ohledem na to, že tato částka činí 67 780,14 Kč, konkrétně není možná úhrada čtrnácti haléřů, když jednohaléřové platidlo bylo zrušeno v rámci měnové odluky České republiky a Slovenské republiky. Nejmenší zákonnou mincí je v současné době desetihaléř. Dovolatelka zdůrazňuje, že soud připustil možnost placení v haléřích, a to i přesto, že takové mince nejsou na území České republiky platné. V napadeném rozhodnutí proto spatřuje dovolatelka rozpor se zákonem č. 6/1993 Sb. a navrhuje, aby Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně zpět k dalšímu řízení.

Snesenými argumenty dovolatelka vystihuje dovolací důvod dle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., jehož prostřednictvím lze odvolacímu soudu vytýkat, že jeho rozhodnutí spočívá v nesprávném právním posouzení věci.

Nejvyšší soud shledal dovolání přípustným ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. Zásadní právní význam spatřuje v odpovědi na otázku, zda je rozhodnutí soudu vykonatelné v případě, kdy byla účastníku řízení stanovena povinnost zaplatit sumu, jež je určena na haléře, když nejmenší platnou mincí je desetihaléř.

N e j v y š š í s o u d dovolání zamítl.

Z odůvodnění:

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Ustanovení § 13 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, určuje (a ke dni vydání napadeného rozhodnutí určovalo), že peněžní jednotkou v České republice je koruna česká, zkratka názvu je „Kč“. Koruna česká se dělí na sto haléřů.

Zákon o České národní bance jednoznačně vymezuje, že koruna česká se dělí na sto haléřů, jeden haléř je tedy nejmenší platnou peněžní jednotkou na území České republiky. Rozhodnutí soudu, příkazující dovolatelce zaplatit žalobkyni částku zahrnující čtrnáct haléřů, je tudíž správné. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že nejmenší platnou mincí je desetihaléř.

Jelikož se dovolatelce prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu správnost napadeného rozsudku zpochybnit nepodařilo, Nejvyšší soud dovolání, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), jako nedůvodné zamítl (§ 243b odst. 2 a 6 o. s. ř.).